

Svar (13/7 01)**Indenrigsministeren (Karen Jespersen):**

Indenrigsministeriet kan oplyse, at det første møde mellem en dansk og en jugoslavisk delegation om indgåelse af en tilbagetagelsesaftale mellem Danmark og Forbundsrepublikken Jugoslavien allerede fandt sted i maj 1997.

Forhandlingerne om en tilbagetagelsesaftale stod i 1998 foran en afslutning, men måtte på grund af situationen i Forbundsrepublikken Jugoslavien imidlertid afbrydes.

Som følge af den seneste udvikling i Forbundsrepublikken Jugoslavien er det nu blevet muligt at genoptage forhandlingerne, og den danske regering forhandler i øjeblikket med Forbundsrepublikken Jugoslavien om indgåelse af en tilbagetagelsesaftale.

Forhandlingerne om en tilbagetagelsesaftale er således i fuld gang, og den danske regering arbejder målrettet mod, at aftalen kan indgås så hurtigt som muligt.

Indenrigsministeriet forventer således, at aftalen vil kunne færdigforhandles i løbet af dette efterår.

Spm. nr. S 3351

Til socialministeren (24/7 01) af:

Pia Kjærsgaard (DF):

»Vil ministeren tage initiativ til, at der tilvejebringes et enslydende regelsæt for alle landets kommuner, der muliggør, at ægtefæller fortsat kan bo sammen i forbindelse med den ene ægtefælles flytning til en ældrebolig eller et plejehjem i en anden kommune, og dermed forhindre at ægtepar bliver adskilt, samt klarlægge kommunernes indbyrdes fordeling af det økonomiske mellemværende i forbindelse hermed, eventuelt lade staten hjælpe til via en refusionsordning til de kommuner, der har dårlige økonomiske forudsætninger for at kunne hjælpe en medflyttende ægtefælle?«

Begrundelse

Spørgsmålet har baggrund i en konkret sag fra Møn, omtalt i TV 2 søndag den 22. juli 2001, hvor kommunen ikke vil give støtte til, at en hustru kan følge med sin demente ægtemand og

flytte ind i en ældrebolig i Hvalsø Kommune. Manden vil gerne bo i Hvalsø, fordi hans datter bor der. Men Møn Kommune vil kun betale for manden og mener, at hustruen kan klare sig i ægteparrets hjem på Møn 70 kilometer fra Hvalsø, hvis hun får hjemmehjælp.

Eksemplet er ikke enestående, og spørgeren mener på baggrund af det konkrete tilfælde, at der må etableres regler på området, så det bliver muligt for ægtefæller at flytte med hinanden til en ældrebolig eller et plejehjem i en anden kommune, også selv om det kun er den ene, der er blevet visiteret til en sådan bolig.

Spørgeren mener, at hvis økonomien er årsag til, at en kommune ikke vil lade en ægtefælle flytte med, må staten via en refusionsordning hjælpe de kommuner, der kunne blive særligt hårdt ramt af ordningen og skal med spørgsmålet opfordre ministeren til at tage et sådant initiativ.

Svar (31/7 01)**Socialministeren (Henrik Dam Kristensen):**

Lovgivningen indebærer allerede i dag, at borgere skal behandles ens af den enkelte kommune i forbindelse med ønske om tilbud om anden bolig til ældre.

Det er kommunerne, der har anvisningsretten og – ud fra lokale forhold – opsætter kriterier for anvisning til både ledige ældreboliger, plejehjemspladser og beskyttede boliger. Udgangspunktet for alle kommuners anvisning er, at tilbudet skal gives efter en konkret og individuel vurdering af den enkelte borgers behov.

Kommunen skal ved anvisning af ældrebolig altid tage hensyn til den enkelte borgers sociale, økonomiske, fysiske og psykiske forhold. I kommunens helhedsvurdering bør indgå, at kommunen så vidt muligt tilgodeser ægtepars eventuelle ønske om fortsat at bo sammen.

Ovenstående gør sig således gældende i alle tilfælde, både hvor den enkelte borger ansøger om en anden bolig i den samme kommune eller ved flytning til en anden kommune. Ved et ønske om et boligtilbud i en anden kommune skal pågældende være berettiget i såvel fraflytningskommunen som tilflytningskommunen.

Er borgeren berettiget til et tilbud om anden bolig i tilflytningskommunen, har den pågældende ret til at blive optaget efter samme retningslinjer, som gælder for kommunens egne borgere.